

Zvezdni tolarji

Nekoč je živela , ki sta ji umrla oče in mati. Ni imela

, kamor bi lahko šla. Niti ni imela, v kateri bi spala.

Imela je le obleke, v katere je bila oblečena, in kos v

roki. Ker je bila tako sama, je odšla po svetu. Srečala je ubogega

, ki jo je prosil za . Dala mu je svoj kos kruha in

odšla naprej. Srečala je otroka, ki ga je zeblo v glavo. Deklica

mu je dala . Hodila je še nekaj časa in srečala drugega

otroka. Ta je zmrzoval brez . Zato mu je dala svojo. Potem

je srečala še enega. Ta je prosil za . Tudi to je podarila.

Prišla je v . Tam je spet srečala otroka, ki jo je prosil za

. Ker je bila že temna noč, je mislila, da je itak nihče ne bo

videl. In dala mu je . Zdaj je stala v gozdu in ni imela na sebi

ničesar. Naenkrat so se usule z neba . In bile so sami srebrni

. Na sebi je imela novo , v katero je nabrala . Od

zdaj naprej je bila bogata vse svoje življenje.